

Lovforslaget vedtoges ved 3. behandling enstemmigt med 131 stemmer; 5 medlemmer (DK) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

87. Lov om valutaforhold m. v. (Handelsminister *Philip*).
[A. sp. 273. C. sp. 69].

Fremsat mundtligt ²⁹/₁₀ (F. sp. 356). 1. beh. ⁶/₁₁ (F. sp. 598). Partiernes ordførere: Chr. Christiansen, Anker Lau, Weikop, A. C. Normann, Niels Andersen og Alfred Jensen. Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Chr. Christiansen, Einer-Jensen [formand], Per Hækkerup, Peter Nielsen, Lars M. Olsen, Sofie Pedersen, Hans Rasmussen, A. C. Normann [næstformand], Niels Andersen, Anker Lau, Erik Eriksen, Holmberg, Axel Kristensen, Sønderup, Weikop, Fanger og Aksel Møller). Betænkning (B. sp. 227) afgivet ⁵/₁₂. (Ordfører: Chr. Christiansen). 2. beh. ¹⁰/₁₂ (F. sp. 1516). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. 3. beh. ¹²/₁₂ (F. sp. 1719). *Loven stadfæstet 21. december 1957.* (Lovt. nr. 302).

Ved loven fortsættes den hidtidige lovgivning om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lov-bekendtgørelse nr. 302 af 14. december 1955, senest forlænget indtil 31. december 1957 ved lov nr. 338 af 19. december 1956 (årbog 1956-57, side 272). Der er dog foretaget en række *ændringer*, som tilsigter at skabe bedre overensstemmelse mellem lovens bestemmelser og de nu foreliggende forhold. Der lægges således *mere vægt på de valutariske end på de forsyningsmæssige hensyn*, hvilket også har fundet udtryk i den ændrede titel. De væsentligste af disse ændringer samt af de ændringer, lovforslaget underkastedes under behandlingen i folketinget, vil fremgå af nedenstående omtale af lovens bestemmelser.

I sin fremsættelsestale anførte *handelsministeren* bl. a.:

„Vor lovgivning om importregulering m. m. har hidtil gennemgået to stadier, idet lovene fra 1932 til krigens udbrud hovedsagelig havde til formål at bremse anvendelsen af fremmed valuta. Indirekte fik disse love en vis betydning som handelspolitiske og beskæftigelsespolitiske instrumenter.

I 1939 ændredes hovedformålet imidlertid til at blive det forsyningspolitiske; det blev anset for nødvendigt at give staten adgang